

doch ik kom er goedkoop aan, ik krijg ze met geheele pakken en ik geef ze ook voor niet weg." Het bedoelde vers sloeg op F. A. van der Kemp (1). In haar Twaalfde Examen verzekert Kaat »dat ze geen versje op de Leidse Mennonieten heeft te lezen gegeven, maar dat zij wel een liedeboekje met Princedeuntjes in een Oranje caffituur" in den zak had, dat zij er echter niet heeft uitgehaald. Zij had dit voor een stuiver gekocht bij van Dijk op 't Steiger; toen ze kwam om er nog een te halen voor haar dochter, waren ze opgehaald. »Zij vertelde verder," zoo vervolgt Stipriaan, »dat ze al 3000 boek papier had klein gemaakt en versneden," waarop door hem gevraagd zijnde of zij dan wederom naar den Haag ging om ander te gaan halen, zij daarop ten antwoord gaf »*daar word zo veel verteld, meer als er zomtijds aan is,*" wanneer het gemelde jonge vrouwspersoon tegen haar zeide: *jij hebt hem laatst nog op de Parade gesproken* en van haar ten antwoord kreeg: »*ja, dat was bij ongeluk dat hij mijn muil uittrapte.*" Dat bij het aankomen van de schuit in den Haag hij deposant met de gemelde vrouwspersoon het laatst in de schuit blijvende, het meer gemelde oude vrouwspersoon tegen hem deposant nog zeide: *weet je wel waarom ik daar zo straks zo laag op Oranje viel, daar zat zo een bl.... naast je,* waarmede hij deposant meende dat zij bedoelde een heer in 't zwart gekleed met een pruik op, welke naast hem zat, doch hem deposant onbekend was." Kaat noodigde hem tevens uit haar in Rotterdam eens te komen opzoeken.

Op den 7 Augustus van dat jaar (den verjaardag der gemalin van Willem V) herinnerde Stipriaan zich deze uitnoodiging. Hij was met Pieter van Dun en eenige

(1) Register der Crimineele Notulen, Dl. III, bl. 102 recto e. v.